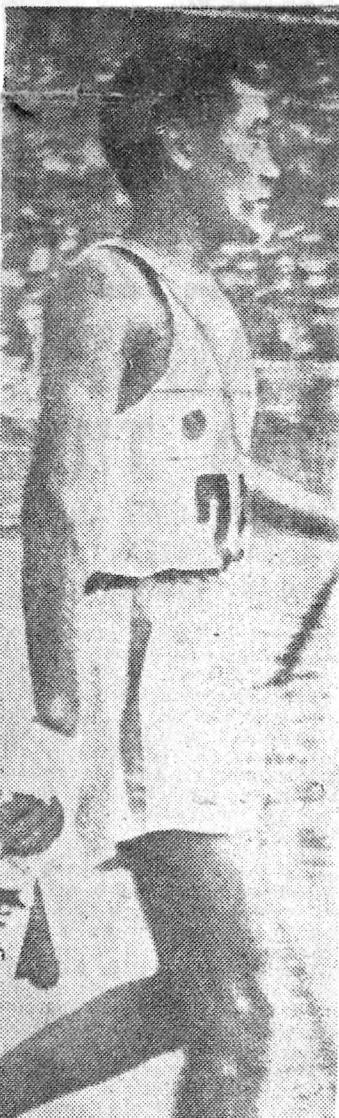

Μετὰ τὸν δρίαμβον τοῦ Κυριακίδη

Τὸ σκληρότερο ἀγώνισμα ποὺ πολλές φορές ἀναγκάζει τοὺς ἀθλητὰς νὰ τὸ ἐγκαταλείπουν στὴ μέση τοῦ δρόμου

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙΩΝ

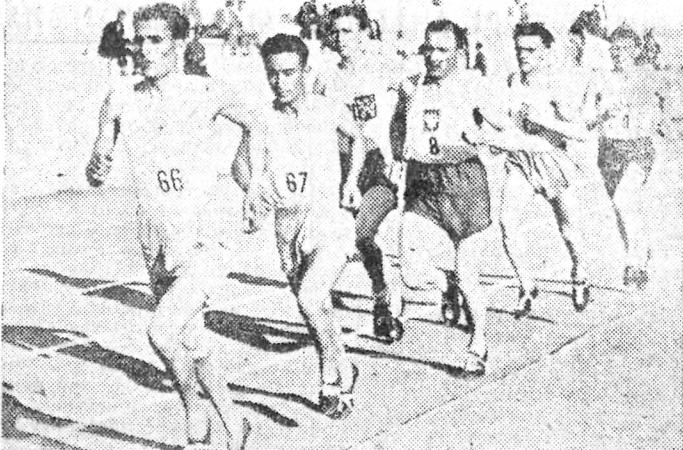

Ὁ Ἰάπων Σόν, νικητὴς τοῦ Μαραθωνίου τοῦ 1936 στὸ Βερολῖνον.

Ἡ ἱστορική νίκη τοῦ Στέλιου Κυριακίδη εἰς τὴν Βοστώνην ποὺ τὸν ἀνέδειξε τὸν καλύτερον μαραθωνοδρόμον τοῦ κόσμου, ζήτησε ἄ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ πρὸ παντὸς τοὺς Ἕλληνας, συγκινητικὰ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὶς παλαιότερες διαδρομὰς τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ἀγωνισμοῦ ποὺ ἐξαντλεῖ τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὶς περισσότερες φορές τοὺς ρίχνει στὴ μέση τοῦ δρόμου. Καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ Μαραθώνιος δρόμος εἶναι τὸ δυσκολότερο καὶ σκληρότερο ἀγώνισμα γι' αὐτὸ καὶ ὁ νικητὴς τοῦ ἀποκτῆ μεγάλου φήμης ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους νικητὰς τῶν λοιπῶν ἀγωνισμάτων τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ὅποιος δὲν εἶχε παρακολουθήσει ἕνα διεθνή Μαραθώνιο δρόμο, ποὺ σὲ κάνει νὰ κουράζεσαι καὶ μέσα ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητα ἀκόμα παρακολουθώντας τον, δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τί τερατώδη ἀντοχή πρέπει νὰ ἔχη ὁ μαραθωνοδρόμος γιὰ νὰ τελεώσῃ τρεχώντας συνεχῶς μετὰ κατὰ διασκέλισμὸ αὐτῆς τὴν ἀτέλειωτη ἀπόστασι τῶν 42 χιλιομέτρων καὶ 195 μέτρων — ὅση εἶναι ἀκριβῶς ἡ διαδρομὴ τοῦ κλασσικοῦ Μαραθωνίου ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα ἕως τὸ Στάδιο.

Καὶ εἶναι πολλοὶ οἱ μεγάλοι μαραθωνοδρόμοι ποὺ ἕσαν βέβαιοι νὰ κλητῆ καὶ ὁμις ἐγκαταλείωναν τὸ ἀγὼν. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λαγοπρὸ ἐ...

Ὁ Κυριακίδης προηγούμενος εἰς τοὺς τριεθνεῖς ἀγῶνας 'Ελλάδος — Πολωνίας — Τσεχοσλοβακίας τὸ 1937 τοῦ διασπ. Πολωνοῦ Νόγι εἰς τὸν δρόμον τῶν 10 χιλιομέτρων.

τὸν ἔβλεπον νὰ καταρῆσουν τὸν Μαραθώνιο ποὺ τὸν χαρακτηρίσαν ὡς ἀπάνθρωπο ἀγώνισμα.

Τίποτα δὲν εἶναι βέβαιο στὸν Μαραθώνιο δρόμο. Καὶ κανεὶς δὲν μπο...

ρεῖ νὰ εἶναι σίγουρος γιὰ τὴν ἐπιτυχία του. Πρῶτος ἄλλως τε καὶ ὁ δημοφιλὴς τὸν Μαραθώνιο δρόμο — ὁ ἀρχαῖος στρατιώτης Φειδιππίδης, ποὺ ὄψατο ἀπὸ ὀλοήμερη μάχη — τὴν μάχη τοῦ Μαραθῶνος πρὸς τοὺς Πέρσας τὸ 430 π. Α., ἔτρεξε γιὰ ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν νίκη τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν βαρβάρων ἐισβολέων, μόλις ἔφθασε νὰ προφέρῃ τὶς λέξεις «Χαίρετε, Νενικήκαμεν» καὶ ξεπρόχρησε ἀπὸ τὸ μεγάλο τρέξιμο μετὰ πλήρη πάλωσι. Καὶ εἶναι ἀλήθεια πὸς ὁ ἠρότατος ἀναφέρει ἕνα ἄλλο ὄνομα τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ ἔτρεξε 150 χιλιομέτρα ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα εἰς τὴν Σπάρτην, ἀλλ' οὐτὸς ἔκανε 48 ὡρὰς γιὰ νὰ διατρέξῃ τὴν ἀπόστασι αὐτήν.

Ὁ Σπύρος Λούης

Στὶς 6 Ἀπριλίου συμπληρώθηκαν πενήντα ἀκριβῶς χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ζαναζωνάναψε ὁ θρόνος τοῦ Φειδιππίδη στὸ πρόσωπο τοῦ Μαρουνίου νερούλα Σπύρου Λούη. Τὴν ἡμέρα αὐτῆ τοῦ 1891 ἐγκαταστάθηκαν οἱ πρῶτοι σύγχρονοι Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες εἰς τὸ Ἰστανθουλίκον Στάδιον ποὺ κτίσθηκε ἐιδιῶς γι' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Γ. Ἀβέσωφ.

Οἱ ἀρχαῖες Ὀλυμπιάδες τοῦ ἀγῶντος ποὺ κρατήθηκαν 1200 σχεδὸν χρόνια συνεχῶς — ἀπὸ τὸ 776 π. Χ. μέχρι τὸ 393 μ.Χ. — ζαναζήσαν ὀλίγα ἀπὸ 15 αἰῶνες, χάρις στοὺν Ἱ. δεαλίμ τοῦ Γάλλου φιλάθλου βασιλέως Πέτρου ντε Κομπερτέν. Ἡταν ὁ ἀνὴρ ποὺ πίστευε ὅτι τὰ σπὸρ μποροῦν νὰ συμβάλουν εἰς μὴ διεπὴ κατανόησι καὶ διεκήρυξε ὅτι ἡ Εἰρήνη ἀπέκτισσε μετὰ τὴν Ὀλυμπιάδα ἕνα πούλυμνον σύμμαχον. Δύο πόντοισι πώλυμοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν εἶναι ἐξ ἑκείνων ποὺ εἶχε κανεὶς πὸς διεπὴν ἀν τὶς ἐπιπέδους τοῦ μεγάλου Γάλλου ἰδεολόγου. Ἐν προσέξῃ ὁμοῦ καὶ νεὶς θὰ εἴδῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἀθλητικὴν σκοπιᾶ πὸς ἕνα κράτος μόνο ἦταν ὁ παῖτιο τῆς διακοπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων τρεῖς φορές στὸ διάστημα αὐτὸ: ἡ Γερμανία ποὺ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1916 δὲν τοὺς ἐτέλεσε γιὰτὶ ἔκανε τότε πόλεμον μετὰ τὸν κόσμον καὶ ποὺ μετῆ βάλε τὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ 1936 στὸ Βερολῖνον εἰς γερμανικὴ ἐπίδειξι πολεμικῆς προπαγανδῆς καὶ εὐκαίριας προσεκγανδῆς. Ἡ ἀθλητικὴ χώρα τοῦ Βορρᾶ — ἡ Φινλανδία ἦταν ἐτοιμὴ νὰ τελεσθῇ γιὰ πρῶτην φορά τὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ 1940 μετὰ πραγματικὴ ἀπλότητα καὶ Ὀλυμπιακὸ πνεῦμα ἀλλὰ ὁ εἰρηνικὸς στίβος εἶχε παραχωρήσει πάλι τὴ θέσι του στὸν πολεμικόν. Τὴν φορά αὐτῆ καὶ δευτέρα Ὀλυμπιάδα, ἡ 13η, ποὺ θὰ γινόταν στὸ Τόκιο τὸ 1941 δὲν ἔγινε ἐξ ἄπειρας τοῦ πολέμου. Δὲν μποροῦσε βλέπε οὐτὴ νὰ σκεψθῇ κανεὶς τὴν πραγματοποίησι τοῦ οὐνεῦρου ποὺ γίνονται στὴν ἀρχαιότητα ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἀγῶνας καὶ ποὺ ἔδειχνε τὸν ἀνώτερον πολιτισμὸν τοῦ Σ', ἀποδοῦντες σημεῖο καὶ ἂν βρισκόνταν οἱ πολεμικοὶ μεταξὺ τῶν μόλις ἔφθαναν οἱ ἡμέρας τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ἐπειρᾶσαν χρόνια καὶ ὁ κήρυξ ἀνγγελεῖται ἐναρτῆ τους, ἐσταματοῦσε καὶ ἔχθροτραξία ἐγένετο ἔκκεχερία καὶ ἀδελφωμένοι ὄλοι οἱ Ἕλληνας στὴν ἐρηρῆ Ἀλτι τῆς Ὀλυμπίας μετέχον τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Κι' ἐν αὐτὸ δὲν δειχθῆν πὸς χρεοκόπησε σήμερῃ ἡ Ὀλυμπιακὴ ἰδέα τῆς συναντικῆς ἀπόστασις τῶν λαῶν, φανερώσει πάντως πὸς δὲν εἶναι τὸ πάλῃ τῆς μερᾶς αὐτῆς.

Οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες τοῦ 1948 ἔχουν ἀναλάβει ἀπὸ τὴν διεθνή Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ νὰ τελεσθῶν οἱ Ἀγγλοὶ στὸ Λονδίνο καὶ ὑποσπέρζοντες ὅτι ἐὰν εἰσαφέρουσαν τὸ Ὀλυμπιακὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἀληθινήν ἱδεολογικὴν του βᾶσι, ὅπως ἐκείνη ἀπὸ τὴν ἀρχαῖα ἰερά Ὀλυμπία μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν θρησκευτικὴν ἀπλότητα.

διαδρομὰς ἀπὸ τὴ δική μας τοῦ Μαραθωνίου, ποὺ εἶναι ἡ δυσκολότερη ἀπὸ ὅλας, δὲν κατόρθωσαν παρά μετὰ 12 χρόνια νὰ φθάσουν τὸ ρεκόρ καὶ μετὰ 16 νὰ τὸ καταρρίψουν.

Τὸ 1900 στὸ Παρίσι

Στὸ δῶρος τῆς Βουλῆς τῶν 1900 ἔγινε ὁ Β' Ὀλυμπιακὸς Μαραθώνιος ποὺ τὸν ἐκέρῃσε ὁ Γάλλος Τε. σὺ εἰς 2 ὡρὰς 59' καὶ 45". 2) Σαμπιὸν (Γάλλος) 3:04:25, 3) Φάστ (Σουηδὸς) 3:37. Στὸν Ἅγιο Λουδοβίκον τὸ 1903 νικητὴς ἦσαν τρεῖς Ἀμερικανοί: Λίκς 3:28:53, Κέρνυ 3:43:53, Νιούτον 3:47:33. Τὸ 1908 στὸ Λονδίνο ὁ Μαραθώνιος ἦταν τὸ συγκλονιστικότερον ἀγώνισμα ὅλη τῆς Ὀλυμπιακῆς ἱστορίας. Μπρῶστὰ εἰς 70.000 θεατὰς ἕνα καυτεροῦ ἰουλιανὸ ἀτόγυμνα ἕνα μικροσκοπικὸ Ἰταλὸς ὄρμευξ μπηκε στὸ Στάδιο μέσα εἰς παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλὰ ἦταν τόσο κουρασμένος ποὺ ἔπαυε ἀποτοδῆν καὶ δὲν ἀκολούθησε τὸν δρόμον πρὸς τὸ τέρμα ποὺ ἀπέχετο 100 μόλις μέτρα, ἀλλὰ προχώρησε εἰς κλιμακωτὸν πρὸς τὰ φέρταρα. Οἱ κριταὶ συγκινηθέντες ἔσπευσαν νὰ τὸν βοηθήσουν καὶ νὰ τὸν οδηγήσουν πρὸς τὸ τέρμα, κρατώντας τὸν — πρόσωπον ποὺ ἔκανε νὰ κλυθῆ ὁ κύριος ἡ νίκη του. Ἐνας Ἀμερικανὸς, ὁ Χάις, ἐθεωρήθη Ὀλυμπιονίκης ἀλλὰ ὄλων ἡ συμπαῖα ἦταν μετῆ.

Ὁ θρυλικὸς Σπύρος Λοβανίου τοῦ πρώτου Μαραθωνίου τῶν νεωτέρων γράει εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1891 Ἀθῆνας.

τὸ μέρος τοῦ Πιέτρι Ντοράντο πῆρε εἰδικὸ χρυσοῦ κύπελλον ἀπὸ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἀλιζέ. Ὁ ἀγὼν ἔγινε ἀπὸ τὰ Γουίνδσορ μέσου τοῦ μεγάλου πάρκου ἐστὶ διο Χουστῆ. Στῆν κ' ὁ Χάις νίκησε σὲ 2:55:18. 4) Λέφφερς Ἀφρικῆ 2:56:06. 3) Φόρσον Ἀφρικῆ 2:57:10. 4.

Στὴ Στοκχόλμη τὸ 1911

Στὴ Στοκχόλμη τὸ 1912 κερδήθηκε γιὰ πρῶτην φορά τὸ ρεκόρ τοῦ ἐπὶ τὸν Μακ Ἀρθούρο (Ἀφρικῆ) σὲ 2:36:54. 8, 2) Γκίτσιν (Ἀφρικῆ) 2:37:52 3) Στρε (Ἀμερικῆ) 2:38:42. 4) Στρε Ἀσο τὸ 1920 — τὸ 1916 δὲν ἔγινε Ὀλυμπιακοὶ ἄγῶνες τοῦ πολέμου Φινλανδοῦ Κολεμάνην ἦταν ὁ νικητὴς μαραθωνοδρόμος σὲ 2:32

2) Λομαίν (Ἐσθονία) 2:34:40, 3) Βαλέριο (Ἰταλός) 2:36:32. 8. Καὶ τὸ 1924 στὸ Παρίσι Φινλανδοῦς ἦταν ὁ Ὀλυμπιονίκης ὁ Στενρόους σὲ 2:41:22. 6, 2) Μπερτινι (Ἰταλός) 2:48:14. 6, 3) Νιτέ Μάρ (Ἀμερικῆ) 2:48:14. Τὸ 1928 στὸ Ἀμστερνταν ὁ Γάλλος "Ἐλ Ουάφι" ἐπὶ τῆ Β' Ἀφρικῆ κέρδισε τὸν Μαραθώνιο σὲ 2:32:57. 2) Πλάτσα (Χιλῆ) 2:33:23, 3) Μαρτελίν (Φινλανδοῦς) 2:35:02. Στὸ Λόνδρον τῆς 1932 νικητὴς ἦταν ὁ Ἀργεντινὸς Ζαμπάλα σὲ 2:31:36 ποὺ ἦταν νῆο ρεκόρ. 2) Φέρρις (Ἀγγλος) 2:30:55, 3) Τορβόνεν (Φινλανδοῦς) 2:32:12 σὲ τέλος στὸ Βερολῖνον τὸ 1936 ὁ Γαλλοῦς Κιτεῦ Σὸν καὶ Λιτέρευε τὴν ἐπίδοσι σὲ 2:29:19. 4) Χάρπερ (Ἀγγλος) 2:31:23, 3) Νάν (Ἰάπων) 2:31:42.

Στὸν ἀγῶνα τοῦ Λονδίνου τοῦ 1908, ὁ Ἰταλὸς Πιέτρο Ντοράντο φθάνει πρῶτος ἀλλὰ ἀκυροῦται ἡ νίκη του, γιὰτὶ τὴν τελευταία στιγμήν, εἰσαγόμενος στὸ Στάδιον, ἐξαλλίσθη καὶ ἀκολούθησε λαὸν θεαματικῶς κατεύθυνσιν, ποὺ δὲν ἔφερε πρὸς τὸ τέρμα.

ΣΠ. ΑΥΑΝΟΙΝΤΗΣ

ΕΤΟΣ ἸΔΡΥΣΕΩΣ 1911 ΑΡΙΘ.

ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἰδρυτῆς Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (Στοὰς Πάπιου)

ΤΗΛΕΦ. 26-924

Ἀπόκομμα ...

Χρονολογία ...